

VOOR GOD IS NIETS TE KLEIN

Mijn ziel is als een gespeend kind in mij. Psalm 131:2

En ook uw haren des hoofds zijn alle geteld.' Die armzalige haartjes? Ja, die onbeduidende dingetjes. U zult nooit als een gespeend kind zijn, voordat u dat kleine aan God overlaat, want een kind heeft niets groots. Wat een kind heeft, is allemaal klein; ook al is het voor een kindje groot, voor ons is het klein. Laat al dat kleine van u maar over aan God, laat alles over aan God. Leef in God, woon in God, er moeten geen geheimen zijn tussen u en God. De zorgen van het leven die ons het meest ergeren, zijn de kleine dingen. Als iemand een lange wandeling gaat maken, is het niet het klimmen, niet dat hij van de steile helling van een heuvel afglijdt - het is dat vervelende steentje dat in zijn schoen is gekomen en hem last bezorgt. Het is bijna niet te zien, maar het is er wel, en het maakt dat hij een blaas op zijn voet krijgt en kreupel gaat lopen. O beste broeder, breng dat steentje bij God. Vraag Hem of Hij die kleine bron van ergernis van u wil wegnemen, want zoals er voor God niets groot is, is er ook niets klein. De grootste filosoof van de wereld, of de grootste koning, zal als zijn kleine kind een splinter in zijn vinger heeft, geen schande op zich laden als hij zich over zijn kind buigt om die splinter met een naald weg te halen. En de Heere, Die alle dingen maakt en de sterren bij hun namen roept, laadt geen schande op Zich wanneer Hij onze gebroken harten verbindt. Ga dan tot uw God, en laat uw ziel alles bij Hem achterlaten. Ga door het geloof, dat u heeft gemaakt als een gespeend kind!

